

Ahoj! Jmenuje se Kája a na svůj studijní pobyt Erasmus+ jsem vyrazila v srpnu roku 2021 na jeden zimní semestr, mojí destinací bylo Turecko přesněji Istanbul. Můj výběr nebyl náhodný, toto místo jsem zvolila, protože bylo jedno z mála stejných jako mého přítele Vítko. Prvotní impuls vyrazit společně na Erasmus přišel právě od něj, Vítek měl totiž před pandemií právě do Istanbulu vyjet. V té době jsme byli jen přátelé, on měl odcestovat na Erasmus do Turecka a já přes jiný program do Ameriky. Hvězdy nám ale (ne)přály a ani jeden jsme nakonec nikam nejeli. Sama jsem vždy na Erasmus vyjet chtěla a s radostí jsem souhlasila. V Turecku jsem nikdy nebyla a tato země mě velmi lákala. Deseti miliónové město se mi zdálo plné možností a nových zkušeností. Každý jsme v té době studovali na jiné fakultě, a jiné programy univerzity Palackého v Olomouci a vlastně nikdo nevěděl, že chceme jet společně. Naše univerzity totiž byli v jedné zemi, v jednom městě ale každá na jiném kontinentu. Nakonec vše vyšlo podle plánu a do Turecka jsme i přes nějaká omezení vycestovali. Před začátkem školy jsme měli možnost procestovat velkou část Turecka a poznat jejich kulturu ještě před začátkem semestru. Před odjezdem nás hodně lidí odrazovalo a mělo o nás celkově strach z důvodu odlišné kultury. Musím říct, že jsem ale nikdy neměla špatnou zkušenost. Celodenní popíjení čaje, milí lidé a všude přítomná zvířata jsem si rychle zamilovala. Celkově se mi program a má zkušenost velmi líbila. To ovšem neznamená, že vše proběhlo bez problémů. Na univerzitě byl vždy zmatek a bohužel jsem nedostala žádného „buddyho“, který by se o mě staral. Například cesta do školy mi zabrala přes hodinu a půl z našeho bytu, na první hodinu jsem tam tedy nadšeně vyrazila, jen abych zjistila že je celý den v online režimu. Takovýchto komunikačních šumů a malých chybiček z obou stran bylo hodně. Vítek sice dostal skvělou buddy, se kterou jsme si velmi sedli a jsme stále v kontaktu. I přes to, že ona byla skvělá, byla přece jen na jiné univerzitě a nemohla mi pomoci se školními problémy. Poté co jsem se vrátila zpět do Česka jsem nechtěla, aby někdo v Česku zažil podobnou situaci jako já, a tak jsem se zapojila do buddy systému Erasmus Student Network UP Olomouc. Přes tento systém jsem pomáhala studentům nejen z Turecka. Nakonec se z tohoto vyklubala práce v organizaci na 3 roky, kdy jsem měla možnost si i vyzkoušet pozici HR. Skrz ESN jsem se poté dozvěděla o Eurocentrum, kde jsem poté byla rok stážistkou, a hlavně jsem se dozvěděla o krátkodobých Erasmech a dalších možnostech. Už jsme společně s přítelem (ano tím stejným) byli na několika výměnách mládeže, tréninkovém kurzu a v červnu se chystáme na další! Jeden výjezd odstartoval domino efekt dalších možností a výjezdů. Dokonce i svoji diplomovou práci jsem psala o Erasmus+! Program mě opravdu nadchnul, poznala jsem krásné země, nové kultury, a hlavně skvělé lidi do života. Jsem za všechny tyto možnosti vděčná a těším se co život přinese!

Z našeho výjezdu i přítel vytvořil sadu komiksů z našich zkušeností:

